

ת"ד 268/10/14 - מדינת ישראל, באמצעות תביעות תעבורה תל אביב נגד אליהו אלירן טל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

06 ספטמבר 2015

ת"ד 268-10-14 מדינת ישראל נ' יצחק

בפני כב' השופט רועי פרי

בעניין:

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות תעבורה תל אביב

ע"י ב"כ עו"ד רועי בראון

נגד

הנאשם: אליהו אלירן טל

באמצעות ב"כ עו"ד גמליאל יצחק

גזר דין

1. הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של נהיגה בקלות ראש וגרימת חבלות של ממש לאדם.

2. הנאשם נהג רכב פרטי מסוג הונדה, זאת ביום 24.12.12, בשעה 23:30, בדרך איילון צפון, תוך שחלף על פני היציאה למחלף רוקח בתל אביב.

אותה שעה נהגה המעורבת, ל' י', רכב פרטי מסוג פיאט, בדרך איילון, בנתיב האמצעי לצפון.

הנאשם נהג בקלות ראש, החל מסייע רכבו לאחור, נגד כיוון התנועה, לכיוון רוקח והתנגש באמצעות דופן ימין של רכבו בחזית ודופן ימין של רכב הפיאט, שבא מולו במהירות.

מעוצמת ההתנגשות הועף רכב הפיאט, פגע במעקה שבמקום והתהפך על צדו - כך נקבע בהכרעת הדין,

בניגוד לכתב האישום **המתוקן בשנית**, שם נטען כי הרכב התהפך על גגו.

כתוצאה מהתאונה נחבל הנאשם חבלות של ממש, בדמות שבר בידו הימנית, חבלה בפניו ואושפז בבית"ח, עד ליום 25.12.12.

נוסעת ברכבו של הנאשם סבלה משבר באגן.

נהגת הפיאט נחבלה חבלה של ממש בדמות חבלת ראש ואושפזה עד ליום 26.12.12, ואילו לנוסע שישב לצדה, נגרמו חבלות של ממש, בדמות שברים בצלעות ובברך, מגבלה בתנועה, קיצור גפת ימין, צליעה משמעותית, חבלה באמת שמאל, צלקות רבות ונפסקו לו אחוזי נכות.

3. בהכרעת הדין נקבע (ר' סעיף 19), כי הנאשם נסע מאשדוד לתל אביב, כשהוא מסיע ברכבו שתי נוסעות, זאת במטרה להגיע לפגישה במועדון המצוי ברחוב אבן גבירול בתל אביב.

הנאשם נסע בדרך איילון לצפון, והתכוון לצאת מדרך מהירה זו באמצעות מחלף רוקח.

הנאשם, ככל הנראה, פסח על מחלף זה ועל כן עצר בשול הדרך מימין בהמשך, לאחר היציאה מהמחלף.

או-אז שילב הנאשם את רכבו לאחור והחל מסייעו אחורנית, תוך שהוא מסובב את רכבו.

בשלב זה רכב הפיאט שנע באחד הנתיבים משמאל, עם כיוון התנועה, התנגש ברכבו של הנאשם - חזית ודופן ימין בדופן ימין של רכב הנאשם.

מעוצמת ההתנגשות הועף רכב הפיאט למעקה בטון המצוי בשמאל הדרך והתהפך על צדו השמאלי. רכב הפיאט ניזוק מהמעקה ומגדר הבטיחות בצדו השמאלי.

רכבו של הנאשם ניזוק אף הוא ממעקה הבטון, בפינה האחורית ימנית.

הנאשם הסייע רכבו לאחור, נגד כיוון התנועה ובדרך מהירה.

הנאשם גרם לחבלותיו הוא ולחבלות של ממש שנגרמו לנוסעת ברכבו, לנהגת הפיאט ולנוסע שישב לצדה - ת/11, ת/12, ת/13, ת/14 (תיעוד רפואי).

4. התובע המלומד, עמד על נסיבות התאונה וחומריתה, כמו גם על החבלות שנגרמו למעורבים בעטייה. הפנה לפסיקה ועתר להשתת מאסר ולו בדרך של עבודות שירות, פסילה ממושכת לצד פסילה מותנית ומאסר על תנאי.

עמד על התנהגות הגובלת בבירונות בכבישים וטען כי: "הרשלנות במקרה זה זועקת, בשביל לחסוך כמה דקות של עיכוב בדרך כדי להגיע למועדון, העדיף הנאשם לבצע רוורס תוך סיכון חייהם של נוסעים תמימים בדרך אשר בהחלט רק בדרך נס לא הסתיימה בתאונה קטלנית".

5.

מנגד, הסנגור המלומד, עשה ככל שניתן לטובת מרשו ולימד עליו סנגוריה רהוטה.

טען כי הנאשם בחור צעיר, ללא עבר פלילי כשעברו התעבורתי קל ביותר.

הנאשם עצמו נחבל חבלה של ממש בעטיה של התאונה.

ההגנה טענה כי ניהלה את התיק "לא על מנת שהנאשם יצא זכאי בדינו והדגשנו זאת, אלא מטרתנו היתה להוכיח את רשלנותה התורמת של הנהגת המעורבת ואת הנקודות החשובות שעל בית המשפט להביא בחשבון עפ"י תיקון 113 לחוק העונשין ובין היתר נקבע שכפירה באשמה וניהול משפט לא ייזקפו לחובתו של הנאשם".

הסנגור טען כי הוכח שנהגת הפיאט נסעה מעל למותר, הצמיג הקדמי של מכוניתה היה פגום והדבר יכול לגרום לסטיית הרכב ימינה, ועל כן אין לדעת כיצד מצב עובדתי זה השפיע על חומרת תוצאות התאונה - גוף ורכוש והיקף הנזק.

הסנגור טען כי אין המדובר בתאונה בה הנאשם השתולל עם רכבו, אלא טעה בהפעלת שיקול הדעת, בשל אי היכרותו עם המקום.

הסנגור עתר להשתת פסילה "שלא תעבור את השנה, במאסר על תנאי ולכל היותר בתוספת של"צ".

ההגנה טענה כי אין להטיל במקרה זה מאסר ולו בעבודות שירות.

הסנגור הפנה לפסיקה ואף צירף פסיקה נוספת לאחר שהסתיימו הטיעונים.

6. באשר לרשלנות תורמת מצג הנהגת המעורבת והשפעת נהיגתה ומצב רכבה על התאונה, דחיתי במסגרת הכרעת הדין את טענות ההגנה - ראו סעיף 20.

קבעתי כי אכן נהגת הפיאט נהגה מעל המותר (105-100 קמ"ש כדבריה בבית המשפט ו- 110-115 קמ"ש, כהודעתה בבית החולים - נ/1).

קבעתי תרומת רשלנות מועטה ביותר לפתחה, בעטיה של מהירות זו, שהינה מעל המותר (90 קמ"ש בדרך איילון).

קבעתי כי גם במהירות של 90 קמ"ש, החבלות והנזקים הצפויים קשים המה.

הבוחן המשטרתי שלח את צמיגי הפיאט ורכבו של הנאשם לבדיקה במכון התקנים (ת/9) ומחוות דעת זו עלה כי הצמיגים אינם הגורם לתאונת הדרכים.

מקובלת עלי מסקנת הבוחן המשטרתי וזו אומצה על ידי, כי התאונה לא ארעה בשל מהירות רכב הפיאט, וגם אם זו היתה נוסעת במהירות המותרת היתה מתרחשת התאונה - ע' 9, ש' 3-4.

עמוד 3

"התאונה התרחשה כי הרכב של הנאשם בזמן המגע היה בניגוד לכיוון התנועה, היה עם החזית לכיוון כללי דרום, כשהכיוון המותר הוא מדרום לצפון. זו הסיבה לתאונה" -

ע' 9, ש' 5-6.

7. הנאשם יליד 1991, בעת התאונה מלאו לו 21 וחמישה חודשים. כיום הנאשם בן 24.

נעדר עבר פלילי, מחזיק ברישיון נהיגה משנת 2008 ולחובתו 4 הרשעות קודמות, כולן מסוג ברירות משפט.

8. המחוקק קבע במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין את עקרון ההלימה, כעקרון המנחה בענישה, דהיינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שבוצע הנאשם בהתאם לעקרון ההלימה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40ט' לחוק העונשין, כאשר בתוך המתחם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב, בין היתר, בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

9. מתחם העונש ההולם בעבירה של נהיגה בקלות ראש שגרמה לחבלה של ממש לאדם, שלא בנסיבות של חציית כביש במעבר חצייה או בסמוך לו, נע בין פסילת רישיון של מספר חודשים, מעבר לפסילת המינימום, לצד רכיבי ענישה נוספים כגון מאסר מותנה, פסילה על תנאי וקנס ועד לפסילה משמעותית, למספר שנים, לצד של"צ או מאסר בפועל, למספר חודשים, ולו בעבודות שירות וענישה נלווית.

(רע"פ 2564/12 יחיאל קרני נ' מדינת ישראל, מיום 24.6.12, רע"פ 6117/11 חלבי נ' מדינת ישראל, מיום 14.12.11, עפ"ת (ח"י) 36094-10-11 שטרית נ' מדינת ישראל, מיום 23.1.12, עפ"ת (ת"א) 13694-01-14 רן שגב נ' מדינת ישראל, מיום 23.1.14, עפ"ת (ת"א) 62536-01-13 משה סבן נ' מדינת ישראל, מיום 21.2.13, עפ"ת (ת"א) 40943-03-14 יוסף שגיא נ' מדינת ישראל, מיום 3.4.14).

היות שבעבירות תעבורה, לרוב, הערך המוגן שבבסיסן מתרכז בשמירה על בטחונם ושלומם של משתמשי הדרך, אזי מנעדו של המתחם תלוי בעיקרו בנסיבות התאונה, מידת אשמו של הנהג, דהיינו מידת רשלנותו, ובתוך כך ניתן לשקול גם אם קיימת תרומת רשלנות מצדו של המעורב (סעיף 40ט"א)(2) ביחד עם סעיף 40יב לחוק העונשין), אופי החבלות שנגרמו והעבר התעבורתי - כנסיבה שאינה קשורה בביצוע העבירה.

10. בית המשפט העליון קבע כי יש להטיל עונשים חמורים ומרתיעים על אלה הפוגעים בבטיחות בדרכים ובנהיגה רשלנית גרמו לתאונות דרכים, תוך סיכון לחיי אדם.

נשיאת בית המשפט העליון, דהיום, כב' השופטת נאור, קבעה במסגרת רע"פ 2564/12 יחיאל קרני נ' מדינת ישראל, כי: **"תאונות דרכים גובות קורבנות בגוף ובנפש מדי יום, וחלקה של מערכת המשפט לא יפקד מן המערכה נגד תאונות הדרכים. לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק**

במקרים בהם גורמות תאונות הדרכים לקורבנות בנפש, אלא אף במקרים בהן נגרמות חבלות ופציעות, ובפרט כאשר חבלות ופציעות אלו חמורות הן".

11. נסיעה לאחור הינה נסיעה מסוכנת, נהג המסיע רכבו לאחור חב בחובת זהירות מוגברת, שכן יש בעטיה של נסיעה זו סיכונים מרובים לרבות הגבלה בשדה הראיה, והדבר ברור כשמש, כמושכלות יסוד, על פני נסיעה קדימה, ששדה הראיה פתוח.

תקנה **45(1) לתקנות התעבורה** קובעת כי נהג לא יסיע רכבו לאחור אלא אם יש בכך צורך, ובמידת הצורך ולאחר שנקט באמצעים הדרושים, בנסיבות הקיימות כדי למנוע סיכון או פגיעה.

בענייננו, נסיעתו של הנאשם לאחור, לא רק שלא היתה לצורך, אלא אסורה היא.

כביש מהיר, מרכזי, אם לא מהמרכזיים בארצנו - מי שמסיע רכבו לאחור, נגד כיוון התנועה, מסכן את עצמו, נוסעיו ואת ציבור המשתמשים בדרך.

המדובר ביצירת סיכון בלתי סביר לציבור, ככריית בור במרכז כביש ללא הגנה, והדבר כרוך אך בשאלה של זמן כמה כלי רכב יפלו לתוכו.

אם כל חטאת היא בעצירת הנאשם בשול הדרך, בצורה מסוכנת, ללא שימוש במשולש אזהרה, אורות מהבהבים או כל אמצעי בטיחות אחר.

הנאשם הגדיל לעשות ובמצב זה הסיע רכבו לאחור, בדרך מהירה, נגד כיוון התנועה וגרם להתנגשות רכב הפיאט בו.

לאמרה הידועה - 'מוטב לאבד רגע בחיים מאשר את החיים ברגע', יש משנה תוקף בתיק שלפני.

צודק התובע המלומד, בטיעוניו, כי על מנת לחסוך כמה דקות, בחר הנאשם להסיע רכבו לאחור ובתוך כך לסכן את בטחונם של משתמשי הדרך.

הנאשם העדיף להניח את בטחון הציבור על הכף לטובת זמנו ונוחותו, והסיע במצב זה, בדרך מהירה את רכבו לאחור.

אכן, אין ספק, כשאדם קם בבוקר, לעמל יומו, נכנס לרכבו ונוהג, אין הוא מתכוון ואינו חפץ לגרום לתאונות דרכים.

עם זאת, תאונות הדרכים בכבישי ארצנו הפכו לחזון נפרץ.

התאונה שלפני, בנסיבותיה, מלמדת על רשלנות גבוהה מצדו של הנאשם.

אין המדובר בהיסח הדעת, או בשיקול דעת מוטעה, כדברי הסנגור המלומד.

נהיגה לאחר בדרך מהירה, נגד כיוון התנועה, היא התאבדות או בריונות לשמה, לדידי אין הגדרות אחרות להתנהגות מעין זו.

12. ערך חיי אדם ושלמות גופו, הינם ערכים עליונים, שעל בית המשפט לשוות לנגד עיניו.

עמדה על כך הנשיאה, כב' השופטת ברלינר, מבית המשפט המחוזי בתל אביב, במסגרת עפ"ג (תל אביב) 26904-04-14 מדינת ישראל נ' זוהר, מיום 2.7.14:

"זוהי המציאות בכבישי מדינת ישראל ועם כך אנו נאלצים להתמודד. הענישה צריכה בראש ובראשונה לתת ביטוי לקדושת חיי אדם, לכך שסתם כך על לא עוול בכפו מצא קורבן התאונה את מותו. ולצד היבט זה - למידת הרשלנות שמדובר בה. האמצעי הענישתי היחיד שאכן מעמיד את חיי האדם במרכז, הוא המאסר".

ודוק, יש לאזכר גם את דבריו של כב' המשנה לנשיא בית המשפט העליון, כתוארו דאז, כב' השופט חשין, במסגרת רע"פ 3764/05 ורד בן זויה נ' מדינת ישראל, מיום 21.4.05: "במקרים של גרימת חבלות, אשר אך כפשע ביניהן לבין גרימת מוות, יש הצדקה להקיש מן העונש המינימלי הקבוע במקרה של גרם מוות ברשלנות תוך שימוש ברכב - הוא עונש של 6 חודשי מאסר בפועל ... ולגזור עונש מאסר בפועל ... ואמנם, בעבירות תעבורה אשר יש בהן כדי לסכן חיי אדם גוברים לא אחת שיקולי ההרתעה על ההתחשבות בנסיבותיו האישיות של העבריין".

13. נסיבות ביצוע העבירות מתוארות מעלה ומפורטות בהכרעת הדין.

עסקין בנאשם שעצר בשול הדרך והסיע רכבו לאחר, בדרך מהירה, נגד כיוון התנועה, תוך סיכנו העצמי, סיכון שתי נוסעותיו וסיכון משתמשי הדרך האחרים ובתוך כך גרם לתאונה קשה עם חבלות של ממש לארבעה בני אדם.

הערך המוגן הינו שלמות גופם ונפשם של המשתמשים בדרך ובתוך כך בטחונם ובטחון נוסעיהם.

החבלות החמורות ביותר נגרמו לנוסע, שישב לצד נהגת הפיאט, אורן סיסו (ת/12).

אושפז למשך חודש ימים בבית החולים איכילוב ולאחר מכן שהה בשיקום חודשיים ומחצה

נוספים.

באחת השתנו חייו של בחור צעיר זה, שצליעתו ברגלו הימנית תשאר כזכרון חד לתאונה, תוך שגפת ימין קוצרה, שברים בברך ובצלעות וחבלה באמת שמאל.

חבלות של ממש נגרמו כמתואר מעלה לנהגת הפיאט, לנאשם עצמו ולנוסעת שישבה ברכבו.

תיאור החילוץ המצמרר של כוחות ההצלה, לאחר התאונה, נשמע מפיה של נהגת הפיאט:

"ואני זוכרת אורן היה עלי, נפל עלי, וכשהתעוררנו שנינו מהצעקות של האמבולנס וכיבוי אש, ואותי לא ראו, ראו רק את אורן כי הייתי מתחתיו, ושאלו אם יש חיים ברכב, ואז הוצאתי יד מתחת לאורן ונופפתי להם והבינו שאני מתחת" - ע' 19, ש' 10-12.

14. מדיניות הענישה הנוהגת היא כפי שהפנתי מעלה, תוך שנקבע שלרוב בתאונות דרכים, שמבוצעות בידי נהגים נורמטיביים, על כן השיקול המרכזי בענישה נסוב על מידת הנאשם או הרשלנות של הנהג ולא על נסיבותיו האישיות.

בענייננו, הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, נסובות בנאשם, שהינו בחור צעיר, כיום בן 24, ללא עבר פלילי, כשעברו התעבורתי קל, ללא תאונות דרכים קודמת.

לא שמעתי בדברי הנאשם בפני, באחריתם של הטיעונים לעונש, ולו מילת חרטה או

אמפתיה ביחס לחבלות שנגרמו למעורבים השונים. הנאשם אך ציין כי הינו זקוק לרישיון הנהיגה, שכן הוא משמש כנהג חלוקת מזון וביקש התחשבות.

15. המדובר בתאונה קשה, מיותרת, והכל על מנת "לקצר" את הדרך והזמן.

המדובר ברשלנות גבוהה, המעמידה את הענישה ההולמת בתיק זה בחלקו העליון של המתחם.

תאונה שכזו, בנסיבותיה, בשים לב לתוצאות ולהיותה בסמיכות לקיפוח נפש - מחייבת הטלת רכיב של מאסר, ולו בעבודות שירות לצד פסילה לתקופה משמעותית.

עם זאת, אתחשב בתרומה המועטה של הנהגת המעורבת, עת נהגה במהירות מעל המותר בדרך מהירה, בעובדה כי הנאשם בחור צעיר, ללא עבר פלילי ועברו התעבורתי קל, נסיבותיו האישיות, העובדה כי נחבל אף

הוא בעטיה של התאונה ובעובדה כי כתב האישום הוגש כעבור שנתיים מעת התאונה - בשים לב לאמור אאזן את רכיבי הענישה השונים, ובתוך כך לא אגזור את התקופה המקסימלית באשר לעבודות שירות.

באשר לניהול המשפט, שנינו ולמדנו בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, כי עובדה זו לעולם לא תיזקף לחובת נאשם ביחס לעונש.

16. לאחר שבחנתי הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, הערך המוגן שבבסיסן - שלומם ובטחונם של משתמשי הדרך, מדיניות הענישה הנוהגת ובתוך המתחם הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, כמפורט מעלה, **באתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **מאסר לתקופה של 60 ימים**, שירוצה בדרך של עבודות שירות, כמפורט בחוות דעת הממונה. הנאשם יתייצב לריצוי עבודות השירות ביום 18.10.15, שעה 08:00, במפקדת שב"ס דרום, יחידת עבודות השירות באר-שבע.

ב. אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה **לתקופה של 20 חודשים בפועל**. הנאשם יפקיד רישיונו עד ליום 6.10.15 במזכירות בית המשפט.

ג. **מאסר על תנאי בן 6 חודשים ל- 3 שנים**, והתנאי שהנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירות של נהיגה בקלות ראש, שגרמה לתאונה עם חבלה של ממש לאדם או נהיגה בזמן פסילה.

ד. אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה **לתקופה של 6 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים**.

בשל רכיב המאסר, אמנע מהטלת קנס.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב, בתוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר הפרוטוקול לממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, כ"ב אלול תשע"ה, 06 ספטמבר 2015, במעמד הצדדים.

עמוד 8

